

Barraca de Ca l'Eusebi

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camps de Cal Miquel. Sud-oest de Sant Martí de Maçana
Emplaçament Boscos de darrera Ca l'Eusebi
Alçada: 665

Coordenades:

Latitud: 41.68401
Longitud: 1.59739
UTM Est (X): 383265
UTM Nord (Y): 4615644

Classificació

Número de fitxa 08185 - 241
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Falta la coberta
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08184A013000060000ZB
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dl., 14/03/2022 - 12:57

Descripció

Barraca de planta rectangular construïda amb la tècnica de la pedra seca. S'hi accedeix per un portal de llinda plana orientat al sud-oest. La coberta és en forma de falsa cúpula i conserva restes del ràfec. Part de la paret és la pròpia roca natural.

Història

Les barraques o edificacions de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment a la vinya. La comarca de l'Anoia amb un relleu irregular i un terreny sec i pedregós va guanyar terreny mitjançant la construcció de marges de pedra seca per crear feixes on plantar-hi ceps i oliveres, creant la necessitat de construccions destinades a l'aixopluc i magatzem d'eines, les barraques. Les barraques són construccions realitzades amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utilatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge. Malgrat que es desconeix l'antiguitat d'aquest tipus de construccions a la comarca de l'Anoia i a Rubió, tot apunta que la seva expansió es produí a partir de la segona meitat del segle XIX, abans de l'arribada de la fil·loxera a Catalunya. D'aquestes construccions també se'n localitzen de més tardanes, d'inicis del segle XX, que utilitzen el guix per unir pedres, materials ceràmics com la rajola o el maó i les teules per la coberta

Bibliografia

RIPOLL, R. (2003). Les construccions de paret seca a l'Anoia. A Els paisatges de la Vinya. Manresa: Centre d'Estudis el Bages.

ENRICH, MF; MIRET, MT; VICH, I. (2006): Pedra seca a l'Anoia. Carne, Orpí, La Pobla de Claramunt, la Torre de Claramunt. Ajuntament de La Pobla de Claramunt.

MIRET I SOLÉ, M.TRESA. (2006): Pedra seca a l'Anoia a Revista d'Igualada núm. 24. Desembre de 2006. Igualada.

